

عنوان مقاله:

مطالعه تجربی رابطه بین انعطاف پذیری سازمانی و عدالت سازمانی در محیط های دانشگاهی: مطالعه موردی دانشگاه شیراز

محل انتشار:

مجله رهیافتی نو در مدیریت آموزشی، دوره 6، شماره 24 (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 26

نویسندگان:

مهدی محمدی - استادیار بخش مدیریت و برنامه ریزی آموزشی، دانشکده علوم تربیتی و روانشناسی دانشگاه شیراز، ایران

قاسم سلیمی - استادیار بخش مدیریت و برنامه ریزی آموزشی، دانشکده علوم تربیتی و روانشناسی دانشگاه شیراز، ایران.

سلیمه ستوده فر - دانشجوی کارشناسی ارشد مدیریت آموزشی، دانشگاه شیراز، ایران

لیلا ثواب - دانشجوی کارشناسی ارشد مدیریت آموزشی، دانشگاه شیراز، ایران

خلاصه مقاله:

از منظر تئوری های آموزش عالی، دانشگاه مانند سایر سازمان ها، باید قادر به ارائه پاسخ های متعدد به محیط پیرامون خود باشد. این رفتار منعطف در مبانی نظری با عنوان انعطاف پذیری سازمانی، مفهوم سازی شده است. سازمان های منعطف به موضوع عدالت سازمانی نیز توجه ویژه ای دارند. هدف از این پژوهش، بررسی رابطه بین انعطاف پذیری سازمانی و عدالت سازمانی از دیدگاه کارکنان دانشگاه شیراز بود. جامعه آماری شامل کارکنان رسمی و پیمانی دانشگاه شیراز در سال ۹۳-۹۲ بود که با نمونه گیری تصادفی ساده، ۱۸۱ نفر به عنوان نمونه انتخاب شدند. ابزار جمع آوری داده ها دو پرسشنامه عدالت سازمانی و انعطاف پذیری سازمانی (محقق ساخته) بود که روایی آن به ترتیب ۹۳٪ و ۹۴٪ محاسبه شده است. داده ها با استفاده از آمار توصیفی و آمار استنباطی، همبستگی و آزمون تحلیل واریانس چند متغیره تحلیل شدند. نتایج نشان داد که: ۱) بین انعطاف پذیری سازمانی و ابعاد عدالت سازمانی رابطه معناداری وجود دارد. ۲) بین جنسیت و ادراک کارکنان از انعطاف پذیری سازمانی با ادراک آنان از عدالت سازمانی رابطه تعاملی وجود ندارد. ۳) بین سابقه خدمت و ادراک کارکنان از انعطاف پذیری سازمانی با ادراک آنان از عدالت سازمانی رابطه تعاملی وجود ندارد. ۴) بین مدرک تحصیلی و ادراک کارکنان از انعطاف پذیری سازمانی با ادراک آنان از عدالت سازمانی رابطه تعاملی وجود ندارد.

کلمات کلیدی:

انعطاف پذیری سازمانی، عدالت سازمانی، عدالت رویه ای، عدالت توزیعی، عدالت تعاملی، محیط های دانشگاهی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1914156>

